České vysoké učení technické v Praze

Fakulta stavební

155ADKG: Konvexní obálky

Michael Kala Anna Zemánková

1 Zadání

Navrhněte aplikaci s grafickým rozhraním, která určí a vizualizuje konvexní obálku množiny bodů. Pro výpočet konvexní obálky použijte algoritmy Jarvis Scan, Quick Hull a Sweep Line.

Pro testování algoritmů užijte rozložení bodů:

- 1) náhodné
- 2) mřížka
- 3) kružnice

2 Údaje o bonusových úlohách

V rámci této úlohy byly zpracovány všechny bonusy kromě generování star-shaped množiny bodů.

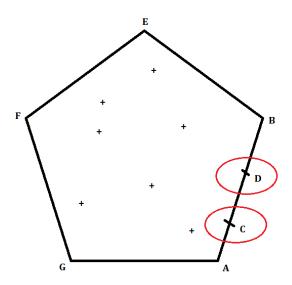
3 Popis a rozbor problému

Mějme množinu S bodů $P_i[x_i,y_i]$, naším úkolem je nalézt konvexní obálku κ této množiny.

Konvexní obálka κ je hranice nejmenší kovexní množiny obsahující všechny body. Pokud mezi počátečním a koncovým bodem přímého segmentu konvexní obálky leží více bodů , jde o konvexní obálku, pokud jsou odstraněny, jde o striktně konvexní obálku. Např.:

• Konvexní obálka: A,C,D,B,E,F,G

• Striktně konvexní obálka: A,B,E,F,G

Obrázek 1: Konvexní obálka

4 Popis algoritmů

Pro tuto úlohu byly pro výpočet konvexní obálky vybrány algortimy Jarvis Scan, Graham Scan, Quick Hull a Sweep Line.

4.1 Jarvis Scan

Tento algoritmus nejprve vybere pivota $q:y_min$ a následně jej přidá do konvexní obálky, poté je vybrán bod p_j-1 tak, aby spojnice pivota a p_j-1 byla rovnoběžná s osou X $p_j-1:x_min,y_min$ Kvůli numerické stabilitě je vybrána minimální souřadnce X z celé množiny bodů.

Poté je v cyklu vybírán a následně přidáván do konvexní obálky bod $p_j + 1$ tak, aby byl $sphericalangle(p_j - 1, p_j, p_j + 1)$ největší (v prvním kroku $p_j = q$). Cyklus skončí,jakmile dojde opět k pivotovi.

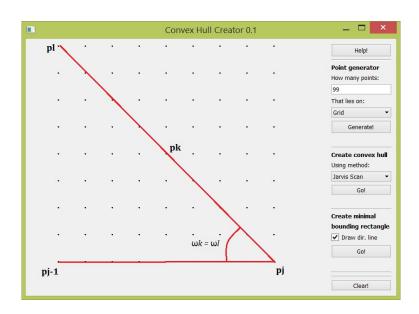
4.1.1 Implementace metody

- 1. Nalezení pivota q: $q = y_m in$
- 2. Přidej $q \longrightarrow \kappa$
- 3. Inicializuj: $p_i 1 \in X, p_i = q, p_i + 1 = p_i 1$
- 4. Opakuj, dokud $p_j + 1! = q$:
- 5. Nalezni $p_j + 1 = argmax_p i \in P \angle (pj 1, p_j, p_i)$
- 6. Přidej $p_j + 1 \longrightarrow \kappa$
- 7. $p_i 1 = p_i; p_i = p_i + 1$

4.1.2 Problematické situace

Jestliže se ve vstupních datech vyskytují kolineární body p_k, p_l (např. grid), pak může nastat: $\triangleleft(pj-1, p_j, p_k) = \triangleleft(pj-1, p_j, p_k)$. Je tedy nutné přidat podmínku, aby byl do konvexní obálky zahrnut bod, jehož vzdálenost od bodu p_j je větší.

- 1. if $(\omega_k = \omega_l)$:
- 2. if $(||p_j, p_k|| > ||p_j, p_l||)$:
- 3. $\kappa \leftarrow p_k$
- 4. else:
- 5. $\kappa \leftarrow p_l$

Obrázek 2: Kolineární body

4.2 Graham Scan

Nejprve je vybrán pivot q tak, aby z něj bylo vidět na všechny zbylé body. Bodem q je vedena rovnoběžka s osou X a jsou určeny úhly ω od osy X po všechny ostatní body množiny. Následně jsou setříděny podle velikosti ω a pospojovány v tomto pořadí, Vznikne tak star-shaped polygon.

Do zásobníku je přidán bod q a první následující bod, tedy druhý. Poté je testován třetí bod - pokud je splněna podmínka levotočivosti, je přidán do zásobníku. Následně je testován čtvrtý bod. Je-li splněna podmínka levotočiosti, je přidán do zásobníku. Není-li podmínka splněna, je poslední bod v zásobníku smazán a je testován čtvrtý bod z druhého bodu atd. Po skončení cyklu je v zásobníku konvexní obálka množiy bodů.

4.2.1 Implementace metody

- 1. Nalezení pivota q: $q = y_m in$
- 2. Setřídění $p_i \in S$ dle $\omega_i = \angle(p_i, q, x)$, index j odpovídá jejich setříděnému pořadí
- 3. Pokud $\omega_k = \omega_l$, vymaž bod p_k, p_l bližší keq
- 4. Inicialiuj $j = 2, S = \emptyset$
- 5. $S \leftarrow q, S \leftarrow p_1$ (indexy posledních dvou prvků $p_t, p_t 1$)
- 6. Opakuj pro j < n:
- 7. if p_i vievo od $p_t 1, p_t$:
- 8. $S \leftarrow p_i$
- 9. j = j + 1
- 10. else pop S

4.3 Quick Hull

Algoritmus Quick Hull je rekurzivní a skládá se tedy s lokální a globální procedury. V lokální proceduře je hledán nejvzdálenější bod od dělicí přímky, který zároveň leží v její pravé polorovině. Spojnici tohoto bodu a koncového bodu dělicí přímky nazývejme první segment a spojnici vyhledaného body a počátečního bodu dělicí přímky druhý segment.

Aby byly body do konvexní obálky přidány ve správném pořadí, je nejprve provedena rekurze pro první segment, následně přidán vyhledaný bod a poté provedena rekurze pro druhý segment.

V globální proceduře je z množiny S nalezen počáteční p_s (x_min) a koncový p_e (x_max) bod, které tvoří dělící přímku. Nejprve je do konvexní obálky přidán koncový bod dělicí přímky, následně je provedena lokální procedura pro horní polorovinu dělicí přímky, přidán počáteční bod dělicí přímky a provedena lokální procedura pro dolní polorovinu. Takto dostaneme body konvexní obálky ve správném pořadí.

4.3.1 Implementace metody - lokální procedura

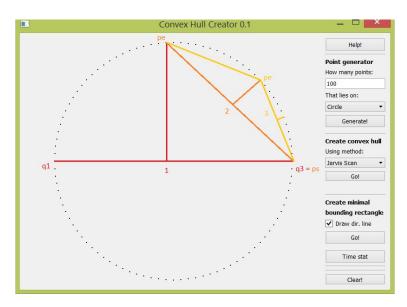
- 1. Najdi bod $p = argmax_p i \in S||p_i (p_s, p_e)||, p \in \sigma_r(p_s, p_e)$
- 2. If $p \neq \emptyset$:,
- 3. QuickHull (s, i, S, κ) // Upper Hull
- 4. $\kappa \leftarrow p$
- 5. QuickHull (i, e, S, κ) // Lower Hull

4.3.2 Implementace metody - globální procedura

- 1. $\kappa = \emptyset, S_U = \emptyset S_L \emptyset$
- 2. $q_1 = x_m in, q_3 = x_m ax$
- 3. $S_U \longleftarrow q_1, S_U \longleftarrow q_3$
- 4. $S_L \longleftarrow q_1, S_L \longleftarrow q_3$
- 5. for $p_i \in S$
- 6. if $(p_i \in \sigma_l(q_1, q_3))$ $S_U \longleftarrow p_i$
- 7. else $S_L \longleftarrow p_i$
- 8. $\kappa \leftarrow q_3$
- 9. QuickHull $(1,0,S_U,\kappa)$ // Upper Hull
- 10. $\kappa \longleftarrow q_1$
- 11. Quick Hull $(0, 1, S_L, \kappa)$ // Lower Hull

4.3.3 Prolematické situace

Problematická situace při využití algotimu Quick Hull nastává v okamžiku, kdy je vstupní množina uspořádána do kruhu/kružnice. Spojnice počátečního p_s a koncového bodu p_e je vždy sečna kružnice, dokud do konvexní obálky nejsou zařazeny všechny body kružnice, jak je vidět z obrázku.

Obrázek 3: Quick Hull - kružnice

4.4 Sweep Line

Metoda sweep line pracuje s "přepisováním" předchůdců a následníků a jelikož by se tu až nezdravě opakovala slova přechůdce a následník, samotná implementace metody bude srozumitelnější (jako ostatně vždy).

4.4.1 Implementace metody

- 1. Sort $P_s = sort(P)byx$
- 2. if $p_3 \in \sigma_L(p_1, p_2)$

3.
$$n[1] = 2; n[2] = 3; n[3] = 1$$

4.
$$p[1] = 3; p[2] = 1; p[3] = 2$$

5. else

6.
$$n[1] = 3; n[3] = 2; n[2] = 1$$

7.
$$p[1] = 2; p[3] = 1; p[2] = 3$$

8. for
$$p_i \in P_s, i > 3$$

9. if
$$(y_i > y_i - 1)$$

10.
$$p[i] = i-1; n[i] = n[i-1]$$

12.
$$n[i] = i-1; p[i] = p[i-1]$$

13.
$$n[p[i]] = i; p[n[i]] = i;$$

14. while
$$(n[n[i]]) \in \sigma_R(i, n[i])$$

15.
$$p[n[n[i]]] = i; n[i] = n[n[i]];$$

16. while
$$(p[p[i]]) \in \sigma_L(i, p[i])$$

17.
$$n[p[p[i]]] = i; p[i] = p[p[i]];$$

4.5 Minimální ohraničující obdélník

Pro výpočet minimálního ohraničující obdélníku byl vybrán následující algoritmus. Na jeho vstupu je konvexní obálka ch.

4.5.1 Implementace metody

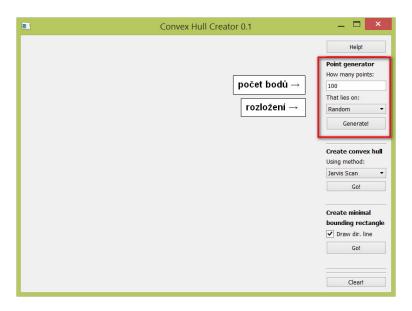
- 1. for $p_{i\%n}, p_{(i+1)\%n} \in ch //n = ch.size$
- 2. rotuj ch o $\langle (|p_{i\%n}, p_{(i+1)\%n}|, || s \text{ osou } x)$
- 3. najdi nejmenší resp. největší x a y souřadnice, spočti obsah jimi vytvořeného obdélníka, pokud je menší než jakýkoliv doposud vypočtený, ulož ho, ulož úhel, o který bylo rotováno, ulož souřadnice
- 4. rotuj zpět o úhel z kroku 2
- 5. rotuj zpět souřadnice obdélníka o uložený úhel

5 Vstupní data

Vstupními daty je množina bodů, kterou lze zadat dvěma způsoby:

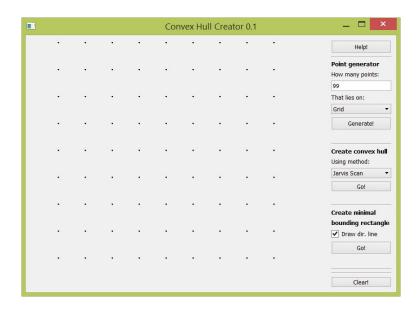
- 1) klikáním na kanvas
- 2) použitím generátoru bodů, který je součástí aplikace, přičemž se body generují dle zadaných kritérií.

Do generátoru bodů je třeba zadat počet bodů a následně vybrat v rozbalovacím menu požadované rozmístění - Random/Grid/Circle/Elipse/Square

Obrázek 4: Generátor bodů

V případě, že je zadán nekorektní počet bodů pro dané rozmístění - např. pro čtverec nebo grid, je obrazen vytvořen z nejbližšího menšího možného počtu prvků.

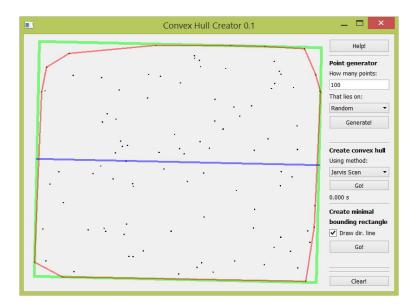

Obrázek 5: Ukázka nekorektního počtu bodů pro zadaný tvar

Pokud jsou body vygenerovány pomocí generátoru, je možné přidat další klikáním na kanvas. Při špuštění generátoru jsou všechny dosud existující body vymazány.

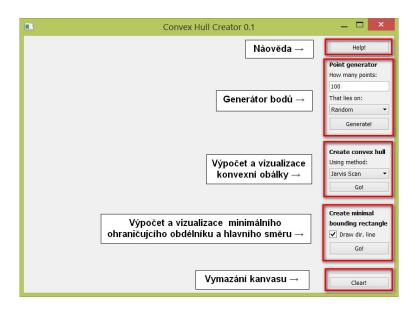
6 Výstupní data

Výsledná data (konvexní obálka/minimální ohraničující obdélkník/hlavní směr útvaru) jsou vizualizována v kanvasu aplikace.

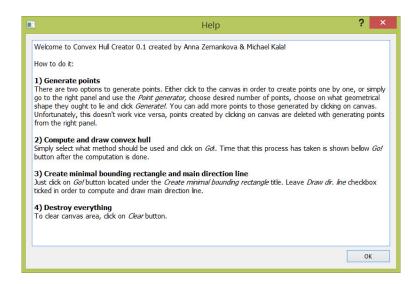
Obrázek 6: Výstupní data

7 Ukázka vytvořené aplikace

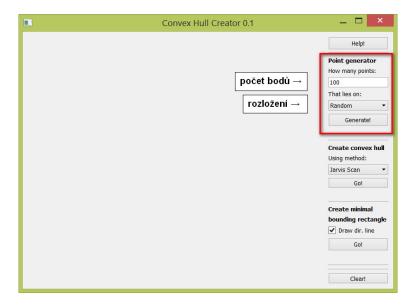
Obrázek 7: Okno aplikace

V Pravé horní části je možnost kliknutí na nápovědu "Help", poté se otevře okno s nápovědou, kde je popsán způsob zadávání vstupních dat a funkcionality aplikace.

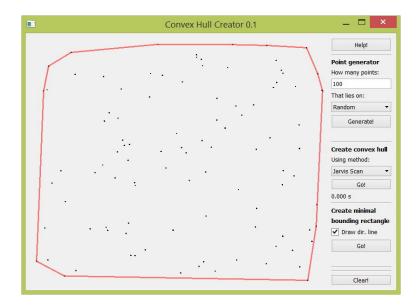
Obrázek 8: Nápověda

Nejprve je třeba zadat vstupní data - množinu bodů.

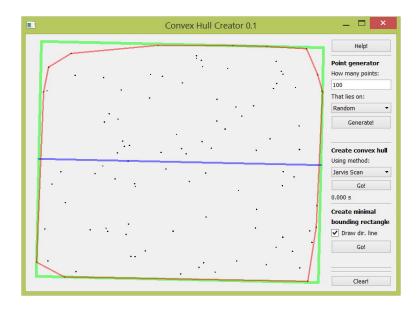
Obrázek 9: Vstupní data

Následně je možné vybrat metodu výpočtu konvexní obálky a kliknutím na tlačítko GO v sekci Create convex hull zahájen výpočet a vizualizace konvexní obálky zadané množiny bodů. Pod tlačítkem Go je vypsán čas, jak dlouho trval výpočet.

Obrázek 10: Výpočet konvexní obálky

Pokud chceme spočítat minimální ohraničující obdélník, lze tak učinit kliknutím na tlačítko Go! v sekci Create inimal bounding rectangle. Pokud je v této sekci zaškrtnuta možnost draw dir. line, vykreslí se také hlavní směr útvaru.

Obrázek 11: Výpočet hlavního směru a nejmenšího ohraničujícícho obdélníku

Vše je uvedeno do původního stavu (smazány body i vypočtené vyýsledky) kliknutím na tlačítko Clear.

8 Dokumentace

8.1 Algorithms

V třídě Algorithms jsou staticky implementovány algoritmy počítající kovexní obálku a minimální ohraničující obdélník (včetně vodící linie).

• Výčtový typ **TPosition**

- Typ využitý jako návratová hodnota členské metody getPointLinePosition.
- LEFT = 0
- RIGHT = 1
- ON = 2

• Metoda getPointLinePosition

- Tato metoda slouží k určení polohy bodu vůči přímce. Návratovou hodnotou je výčtový typ TPosition.
- Vstup
  - * QPointF &q určovaný bod
  - * **QPointF &a, &b** body přímky
- Výstup
  - * LEFT bod vlevo od přímky
  - * RIGHT bod vpravo od přímky
  - * ON bod na přímce

• Metoda **getTwoVectorsAngle**

- Tato metoda slouží k určení úhlu mezi 2 přímkami. Její návratovou hodnotu je double.
- Vstup
  - * QPointF &p1, &p2 body první přímky
  - * QPointF &p3, &p4 body druhé přímky
- Výstup
  - * Úhel mezi 2 přímkami

$\bullet$ Metoda **getPointLineDistance**

- Tato metoda slouží k výpočtu vzdálenosti bodu od přímky. Její návratovou hodnotou je double
- Vstup
  - * QPointF &q určovaný bod
  - * QPointF &a, &b body přímky
- Výstup

* Vzdálenost bodu od přímky

• Přetížená metoda rotateByAngle

- Tato metoda slouží k rotaci dané množiny o úhel. Jejím návratovým typem je void.
- Vstup
  - * Přetížení 1
    - · std::vector<QPointF> &points vektor bodů, jež má být orotován
    - · double angle úhel, o který má rotace být provedena
  - * Přetížení 2
    - · QPolygonF &points polygon, jež má být orotován
    - · double angle úhel, o který má rotace být provedena
  - * Přetížení 3
    - · QLineF &points úsečka, jež má být orotována
    - · double angle úhel, o který má rotace být provedena

• Metoda **getDistance**

- Tato metoda slouží k výpočtu vzdálenosti dvou bodů. Jejím výstupním typem je double.
- Vstup
  - * **QPointF** &a, &b body, mezi kterými je vzdálenost počítána
- Výstup
  - * Vypočtená vzdálenost

• Metoda jarvisScanCH

- Tato metoda slouží k výpočtu konvexní obálky pomocí algoritmu Jarvis Scan. Během výpočtu je ošetřována singularita existence kolineárních bodů v datasetu. Jejím výstupním typem je QPolygonF.
- Vstup
  - * **std::vector** < **QPointF**> **points** vektor bodů, kolem nichž má být vytvořená konvexní obálka.
- Výstup
  - * Polygon obsahující kovexní obálku.

• Metoda grahamScanCH

- Tato metoda slouží k výpočtu konvexní obálky pomocí algoritmu Graham Scan.
  Jejím výstupním typem je QPolygonF.
- Vstup
  - * **std::vector** < **QPointF**> **points** vektor bodů, kolem nichž má být vytvořená konvexní obálka.

- Výstup
  - * Polygon obsahující kovexní obálku.

• Metoda quickHullCH

- Tato metoda slouží k výpočtu konvexní obálky pomocí algoritmu Quick Hull.
  Jejím výstupním typem je QPolygonF.
- Vstup
  - * **std::vector** < **QPointF**> **points** vektor bodů, kolem nichž má být vytvořená konvexní obálka.
- Výstup
  - * Polygon obsahující kovexní obálku.

• Metoda quickHullLocal

- Pomocná metoda k výpočtu konvexní obálky metodou Quick Hull. Jejím výstupním typem je void.
- Vstup
  - * int s, e index počátečního a koncového bodu dělící přímky
  - * **std::vector** < **QPointF**> & **points** vektor bodů, kolem nichž má být vytvořená konvexní obálka.
  - * QPolygonF &poly_ch polygon obsahující body konvexní obálky
- Výstup
  - * Polygon obsahující kovexní obálku.

• Metoda sweepLineCH

- Tato metoda slouží k výpočtu konvexní obálky pomocí algoritmu Sweep Line.
  Jejím výstupním typem je QPolygonF.
- Vstup
  - * **std::vector** < **QPointF**> **points** vektor bodů, kolem nichž má být vytvořená konvexní obálka.
- Výstup
  - * Polygon obsahující kovexní obálku.

• Metoda generatePoints

- Metoda pro generování zadaného počtu a tvaru bodů. Jejím výstupním typem je std::vector <QPointF> points.
- Vstup
  - * QSizeF &canvas_size rozměry kreslícího plátna, ze kterých se determinuje rozsah generovaných bodů
  - * int point_count počet bodů, který se má generovat

- * **std::string shape** tvar vytvářené množiny bodů (random, grid, na kružnici, na elipse, na čtverci)
- Výstup
  - * Vektor nagenerovaných bodů.

$\bullet \ {\rm Metoda} \ {\bf minimalRectangle}$

- Metoda pro výpočet minimálního ohraničujícího obdélníku a hlavní linie. Jejím výstupním typem je void.
- Vstup
  - * QPolygonF &poly_ch polygon obsahující konvexní obálku
  - * **QPolygonF &minimal_rectangle** polygon, do kterého jsou počítány body minimálního ohraničujícího obdélníku
  - * **QLineF &direction** hlavní linie minimálního ohraničujícího obdelníku (resp. do této proměnné je počítaná)
  - * bool compute_dir_line ukazatel určující zda-li má být počítána hlavní linie minimálního ohraničujícího obdélníku

8.2 Draw

Třída draw slouží k vykreslení vygenerovaných (nebo naklikaných) bodů, vypočteného minimálního ohraničujícího obdélníku a hlavní linie minimálního ohraničujícího obdélníku. V této třídě jsou zároveň nagenerované body zbavené duplicit a vypočtené konvexní obálky se zde omezují na striktní konvexní obálky (vše v metodě **setCH**. Třída dědí od třídy **QWidget**.

• Členské proměnné

- std::vector <QPointF> points vektor obsahující nagenerované nebo naklikané body
- QPOlygonF ch polygon obsahující body konvexní obálky
- **QPolygonF** rect polygon obsahující body minimálního ohraničujícího obdélníku
- QLineF direction hlavní linie minimálního ohraničujícího obdélníka

• Metoda paintEvent

- Tato metoda slouží k vykreslení nagenerovaných (nebo naklikaných) bodů, konvexní obýlky, minimálního ohraničujícího obdélníka a hlavní linie minimálního ohraničujícího obdélníka. Metoda se volá pomocí metody repaint(). Návratovým typem je void.
- Vstup
  - * QPaintEvent *e

• Metoda mousePressEvent

- Metoda sloužící k uložení bodu do členské proměnné points určeného kliknutím myší nad kreslícím plátnem. Jejím návratovým typem je void.
- Vstup
  - * QMouseEvent *e

• Metoda setCH

- Tato metoda slouží pro kontrolu duplicity generovaných bodů, pro kontrolu alespoň 3 bodů, k zavolání příslušného algoritmu pro vypočtení konvexní obálky a k omezení konvexní obálky na striktně konvexní obálku. Metoda počítá dobu trvání výpočetních algoritmů. Jejím návratovým typem je double.
- Vstup
  - * **std::string &selected_algorithm** uživatelsky vybraný algoritmus pro počítání konvexní obálky
- Výstup
  - * Čas trvání výpočtu.

• Metoda setRect

- Tato metoda slouží pro zavolání algoritmu pro výpočte minimálního ohraničujícího obdélníku a jeho hlavní linie. Jejím návratovým typem je void.
- Vstup
  - * **bool draw_dir_line** uživatelsky nastavený indikátor, zda-li se má vypočítat hlavní linie minimálního ohraničujícího obdélníku

• Metoda setPoints

- Metoda volající algoritmus pro generování bodů daného počtu a tvaru. Jejím návratovým typem je void.
- Vstup
  - * QSizeF &canvas_size rozměr kreslícího plátna pro pozdější určení rozsahu generování bodů
  - * int count počet bodů, jež se má generovat
  - * std::string &shape tvar, do kterého se body mají generovat

• Metoda clearCanvas

Metoda, která maže obsah kreslícího okna. Jejím návratovým typem je void.
 Do metody nevstupují žádné parametry.

8.3 SortByXAsc, SortByYAsc, SortByAngleAsc

Třídy sloužící jako sortovací kritérium - podle rostoucí souřadnice x resp. souřadnice y (při stejných souřadnicích x resp. y je druhým kritériem druhá souřadnice) a podle rostoucího úhlu mezi body (při stejném úhlu je druhým kritériem vzdálenosti mezi body).

8.4 Widget

Tato třída slouží ke komunikaci s GUI. Třída dědí od třídy QWidget. Všechny její metody slouží jako sloty k signálům z GUI, nemají žádné vstupní hodnoty a jejich návratovým typem je void.

- Metoda on_createCHButton_clicked reaguje na zmáčknutí tlačítka pro vypočtení konvexní obálky, volá metodu setCH z třídy Draw, zapisuje čas výpočtu do GUI.
- Metoda **on_generateButton_clicked** reaguje na zmáčknutí tlačítka pro generování bodů, volá metodu **setPoints** z třídy **Draw**.
- Metoda **on_clearButton_clicked** reaguje na zmáčknutí tlačítka pro vymazání obsahu kreslícího plátna, volá metodu **clearCanvas** z třídy **Draw**.
- Metoda **on_createRectButton_clicked** reaguje na zmáčknutí tlačítka pro vypočtení minimálního ohraničujícího obdélníka, volá metodu **setRect** z třídy **Draw**.
- Metoda on_helpButton_clicked reaguje na zmáčknutí tlačítka pro volání nápovědy, volá okno s nápovědou help_dialog z třídy HelpDialog.

8.5 HelpDialog

Třída sloužící pro vykreslení okna s nápovědou.

9 Přílohy

 $\bullet$ Príloha č.1: Testování výpočetních dob algoritmů - "Testovani.pdf"

10 Závěr

10.1 Politování se a vysvětlení našeho problému

Aplikace od začátku implementovala body, polygony, linie atd. v typu float (QPointF, QPolygonF, QLineF), v tomto duchu byly psány i všechny algoritmy. Při testování bylo zjištěno, že výpočet takto implementovaných algoritmů trvá VELMI dlouho (v řádu stovek sekund). Proto bylo navrženo (dva dny před odevzdáním), že by bylo vhodné vyzkoušet, jak budou algoritmy rychle počítat při implementaci bodů, polygonů a linií v typu int (QPoint, QPolygon, QLine). Bylo zjištěno, že tato změna (aplikovaná pomocí programu grep (to jsme se jen chtěli pochlubit, že jsme to zmákli přepsat rychle)) algoritmy rapidně urychlí (do řádu sekund až sub-sekund). Z tohoto důvodu (a takové z časových důvodů, při testování pomalejší verze počítač zamrzá a člověk u toho musí pořád sedět a odklikávat "Wait", aby program nepadl) jsou uvedeny grafy z testování rychlejší verze. Kdyby všechny algoritmy po tomto přechodu fungovaly správně, ani bychom se neobtěžovali psát tak obsáhlý závěr, ale to by nebyla smůla, aby se to nerozbilo. Především myšlenka rotací tam a zpět u minimálního ohraničujícího obdélníku již nefunguje - orotované souřadnice se zaokrouhlí na celé číslo, při rotaci zpět se opět zaokrouhlí na celé číslo a problém je na světě.

Dále je jakýmsi neidentifikovatelným způsovem rozbitý výpočet Jarvis Scan na kružnici (kód jsme změnili na kód stejný jako z hodiny, kód generování bodů na kružnici máme obdobný jako ostatní skupinky, ale i tak nefunguje úplně správně, neumíme určit problém (a moc nás to mrzí (skutečně, neironicky (to taky není ironie)))). Jelikož jsme strávili spoustu hodin nad co nejoptimálnější implementací těchto algoritmů a samozřejmě jsme to celou dobu testovali pro malé množiny bodů, kdy vše běží rychle, rozhodli jsme se odevzdat 2 verze kódu. Složky jsou pojmenované src_float pro původní super vymazlenou verzi a src_int pro testovací rozbitou verzi s tím, že si stojíme za super vymazlenou verzí src_float, kde funguje vše, ale pro velké množství bodů v některých případech pomaleji (hlavně Jarvis Scan). Doufáme, že to takto bude v pořádku.

Ještě bychom se rádi pochlubili šikovnou implementací vymazávání duplicitních bodů při generování množin (nejprve jsme sortovali, a pak porovnávali následující body, uložili vždy poslední stejný, takto nemusíme použít vnořený cyklus a náročnost je lineární a ne kvadratická).

10.2 Návrhy na vylepšení

- Přizpůsobení vykreslených prvků při zvětšování/zmenšování okna
- Úplné vynechání Jarvis Scanu
- Lepší algoritmus na počítání minimálního ohraničujícího obdélníka, nejlépe takový, při kterém se nemusí rotovat celá množina bodů
  - Krom šikovných algoritmů z prezentace by také šla využít analytická geometrie,
    tj. v podstatě stejný postup jaký jsme použili v našem programu, ale nerotovalo
    by se:
    - * V cyklu by se opět procházely všechny strany, ty by byly proloženy vždy přímkou p.

- $\ast$ Přímce p by se našel nejvzdálenější bod, vedla by se jím přímka q || p a přímka k kolmá na p a q.
- * Přímce k by se našel nejvzdálenější bod vlevo, jím by se vedla přímka kl kolmá na p a q.
- * Přímce k by se našel nejvdálenější bod vpravo, jím by se vedla přímka kp kolmá na p a q.
- * Našly by se průsečíky přímek p a kl, p a kp, q a kl, q a kp jako souřadnice rohů ohraničujícího obdélníku.
- * Dále by byl postup totožný s postupem v našem programu (testování velikosti obsahu ohraničujícího obdélníku).
- Optimalizace velikosti vykreslovaných značek bodů vzhledem k počtu vykreslených bodů (tak aby byla lépe vidět konvexní obálka).

11 Zdroje

1. BAYER, Tomáš. Konvexní obálky [online][cit. 21.10.2018]. Dostupné z: https://web.natur.cuni.cz/ bayertom/images/courses/Adk/adk4.pdf